

P.Z. br. 259

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-12/15
URBROJ: 50301-05/14-22-4

Zagreb, 14. travnja 2022.

Hs**NP*110-01/22-01/01*50-22-04**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Prilimljeno:	15-04-2022
Klasifikacijska oznaka:	65
Urudžbeni broj:	50-22-04
	Prij. Vrij.
	- -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o radu (predlagateljica: Marija Selak Raspudić, zastupnica u Hrvatskome saboru) - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 110-01/22-01/01, URBROJ: 65-22-03, od 9. ožujka 2022.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjeni i dopunama Zakona o radu (predlagateljica Marija Selak Raspudić, zastupnica u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o radu (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona), koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Marija Selak Raspudić, zastupnica u Hrvatskome saboru, aktom od 9. ožujka 2022., iz sljedećih razloga:

Prijedlogom zakona predlaže se uvođenje u nacionalno zakonodavstvo instituta fleksibilnih radnih uvjeta za radnike koji imaju djecu do 12 godina te skrbnike djece do 12 godina radi pružanja skrbi. Vezano za to, predlaže se uvesti i zabranu otkazivanja ugovora o radu radnicima koji koriste te fleksibilne radne uvjete.

Iz predloženog nije razvidno na što se točno odnose fleksibilni radni uvjeti niti se predlaže na koji način radnik takve uvjete može tražiti. Iako se može pretpostaviti da bi predmetno moglo biti povezano s osiguravanjem načina rada koje zahtijeva nova Direktiva (EU) 2019/1158 o ravnoteži između privatnog i poslovnog života roditelja i pružatelja skrbi, nije čak usklađeno niti sa zahtjevima navedene direktive. Naime, pružatelj skrbi, u smislu iste, pretpostavlja radnika koji pruža osobnu skrb članu obitelji ili zajedničkog kućanstva zbog ozbiljnog zdravstvenog razloga (dakle, ne radi se o skrbniku djeteta), dok je svrha uvođenja ovoga prava novom direktivom učinkovito utjecati na pravedniju raspodjelu poslova između žena i muškaraca, odnosno veće mogućnosti za ostanak na tržištu rada žena, a sve u kontekstu rastuće pojavnosti poteškoća povezanih sa starošću i potrebom za skrbi o starijim i bolesnim članovima obitelji ili kućanstva.

Vezano za predloženu dob djece od 12 godina ukazuje se da niti iz ocjene stanja ne proizlazi nikakva analiza niti su navedeni pokazatelji temeljem kojih bi upravo dob djece od 12 godina bio kriterij za priznaje novih prava takvome radniku.

Također, nisu predviđeni niti odgovarajući mehanizmi za učinkovitu primjenu predloženih prava. Potpunim izostavljanjem mogućnosti prekršajnog sankcioniranja poslodavca, zabrana od otkazivanja ne ocjenjuje se dostatnom mjerom zaštite radnika, osobito ako se uzme u obzir da povreda takvog prava, sukladno predloženom, izlaže radnika potrebi da svoje pravo ostvaruje isključivo putem suda.

U odnosu na prijedlog uvođenja novog prava na isključenje, isti nije sadržajno niti nomotehnički prihvatljiv niti jasan. Iako se može raditi o dobroj namjeri predlagateljice usmjerenoj na osiguravanje veće razine prava radnika, na način kako je predloženo, predmetno pravo ne osigurava nikakvu dodatnu vrijednost za radnika. Štoviše, uvodi nejasnoće i u primjenu već propisanih prava na odmore, jer ih negativnom formulacijom prijedloga relativizira. Ovo osobito stoga što su radno vrijeme i vrijeme odmora dva potpuno suprotna instituta radnoga prava.

Vezano za prijedlog dopune Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17. i 98/19., u daljnjem tekstu: Zakon) u dijelu materije koja se odnosi na jednakost plaća žena i muškaraca, i to odredbom koja bi jamčila provedbu načela jednake plaće za radnika koji obavlja poslove izvan sjedišta poslodavca u odnosu na radnika koji radi u prostorijama poslodavca, valja istaknuti da se radi o pravu koje važeći Zakon već propisuje, međutim u odgovarajućem dijelu istoga i na odgovarajući način.

S obzirom na to da se Prijedlogom zakona predlaže dopuna članka 91. Zakona koji nosi naziv Jednakost plaća žena i muškaraca potrebno je napomenuti da takav prijedlog nije metodološki ispravan jer se radi o uređenju potpuno druge materije od predložene koja se odnosi na rad na izdvojenom mjestu rada.

Naime, odredbom članka 17. stavka 3. Zakona propisuje se da plaća radnika s kojim poslodavac sklopi ugovor o radu na izdvojenom mjestu rada (od kuće ili u drugom prostoru koji nije prostor poslodavca), ne smije biti utvrđena u manjem iznosu od plaće radnika koji u prostorijama toga poslodavca radi na istim ili sličnim poslovima. Iz navedenoga proizlazi da je već osigurana zaštita radnika od nejednakosti u postupanju po pitanju utvrđivanja visine plaće, a u kontekstu ugovorenog mjesta rada.

Slijedom svega navedenoga, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića, te državne tajnike Ivana Vidiša i Dragana Jelića.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković